

gav af dette Lovforslags Resultater, advarede imod at vente en saadan uafbrudt Stigning i Toldindtægterne som den, de senere Aar have haft at opvise, og naar han i sin Slutningsudtalelse ytrede sig om, hvorledes de tilbagestaaende Spørgsmaal, altsaa de Spørgsmaal, hvorom der ikke har været Enighed mellem Tingene, maatte være Genstand for Forhandling og her mindede om, at der bør vises Imødekommen fra alle Sider, er det Udtalelser, som jeg ikke kan andet end give min Billigelse, selv om jeg i mange Enkeltheder ser Sagen fra et Standpunkt, der er ganske modsat den ærede Ordførers. Men uagtet dette kan jeg ikke skønne andet end, at det vilde have været rigtigt at følge den Anvisning, der er givet i min korte Udtalelse i Betænkningen, i hvilken jeg siger, at jeg „vilde have fundet det rigtigt, om Toldlovsforslaget i Udvalget var blevet underkastet en mere i det enkelte gaende Behandling, hvorved de i Landstinget i visse Maader gjorde Indrømmelser kunde være blevne besvarede med tilsvarende Indrømmelser fra Folketingets Side; derved vilde Tingene paa Realiteternes Omraade kunne været komne hinanden nærmere i denne Sag og den hele Skattereforms Gennemførelse været lettet.“ Jeg siger, at jeg skønner ikke rettere, end at den Forhandling, der fandt Sted i forrige Uge om det Lovforslag, der endte med at blive forkastet — en Forhandling, der helt igennem strejfede stærkt og afgørende ind paa det nu foreliggende Lovforslag — yderligere har overbevist mig om, at den Betragtning, jeg her har anstillet i min Mindretalsudtalelse, er absolut rigtig. Vi have nu i en Række af Aar været Vidne til, at det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) har staaet som dette Tings anerkendte Fører ved Behandlingen af Toldspørgsmaalet. Han har ledet Forhandlingerne baade i Udvalget og i Tinget, ja, jeg tør sige, at han har ledet Forhandlingerne om dette Spørgsmaal over hele Landet. Jeg har ikke delt hans Anskuelser om mange Enkeltheder, jeg fastholder frømedes de Afvigelser, der hidtil have været til Stede mellem os, men det er en Kendsgerning, at dette Medlem har staaet som dette Tings faktiske Leder i dette store og vigtige Spørgsmaal. Men nu er det atter blevet en Kendsgerning, at det Flertal i Tinget, der har fulgt det ærede Medlem, har forladt ham; man har snart øvet en stærk Kritik over Enkeltheder i det Forslag, der her foreligger, snart draget mange af de Afgørelser af Enkeltheder, man tid-

ligere troede paa, i Tvivl. Man har hidtil troet, at den Belysning, der har været givet, har været rigtig, men nu kommer det ene Medlem efter det andet med det ærede Medlem fra Køge (Alberti) i Spidsen og rejser Tvivl om alle de Oplysninger, som det ærede Medlem for Slagelse i Tidens Løb har givet. Tilfældigvis kom jeg vistnok en af de første Mødedage i forrige Uge til at staa i Nærheden af det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. L. Jensen), der under det ærede Medlem for Køges Foredrag pludselig udbrød: Hvad bliver der dog af vor Toldlov? Det synes jeg ogsaa nok, det ærede Medlem maa sige. Han har været med i Toldkommissionen, i Tinget og i Udvalget, han har været med til at gøre Indstillingerne, og nu kommer det ærede Medlem og er selv med til at tage Afstand fra sit eget Forslag. Der er altsaa god Grund for det ærede Medlem til at sige: hvad bliver der dog af vor Toldlov?

Det, jeg anker over med Hensyn til Forhandlingens Standpunkt i dette Øjeblik er dette, at da der nu hos Tingets Flertal er en saaledes ændret Opfattelse af det hele Toldlovsforslag som den, der har fundet Udtryk i den forløbne Uge, og som ogsaa finder Udtryk i den ærede Ordførers Udtalelser i Dag, bliver det ganske usikkert, hvorledes Stillingen til dette vigtige Forslag er. Jeg kan ikke se, hvorledes det andet Ting skal kunne tage Stilling til denne Sag, efter alle de Tvivl, som der her er rejst over for den ene Enkelthed efter den anden. Jeg har set, at Landstinget har gjort Indrømmelse og f. Ex, paa et Punkt med Hensyn til Frugter har nedsat Tolden. Personlig anser jeg dette for at være urigtigt, og nu kommer det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (I. C. Christensen) og udtaler sig ganske i samme Retning som den, hvori jeg har udtalt mig, medens Tinget her tidligere har staaet paa et Standpunkt, der næstmest svarer til det, der er indtaget af Landstinget. I denne Henseende kunde nævnes en lang Række Artikler, som jeg dog nu ikke skal trætte det høje Ting med at gaa ind paa. Sagen er da i Korthed den, at jeg skønner ikke rettere end, at dette Lovforslag, saaledes som det ifølge den foreliggende Indstilling vil gaa op til Landstinget, er i en ganske ufærdig Skikkelse, saa der maa begyndes en Forhandling for fra. Jeg ser ikke rettere end, at man maa tage for sig alle de Tvivl, der ere rejste med Hensyn til Rigtigheden af de givne Oplysninger, alle de Tvivl, der ere rejste angaaende